

Sats, adskille sig fra de Varer, de efter Regeringsforslaget ville henhøre til, nemlig „alle andre Genstande af Jærn og Staal“, Posf. 142.

Alt man i Eksemplerne har ophæbet Sondringen mellem „finere“ og „simple“ Bords-, Romme- og lignende Knive, vil formentlig findes saa formaalstjenligt i toldteknisk Henseende, at denne Undring vil bifalbes. Det samme gælder Paraph- og Sildtøjsstativer og Spyttebakker, ligesom man finder det uheldigt at undtage Saks fra den Position, hvori Knive ere optagne.

Posf. 140. For denne Positionens Bedkommende, der med Undtagelse af de i Slutningen til Bemærkninger ad Posf. 139 nævnte, ændrede Eksempler ganske svarer til Regeringsforslagets Posf. 141, har man, som det antages, i Overensstemmelse med Landstingets Standpunkt foreslaaet en Forhøjelse af Satsen til 20 Ore. Maa Posf. 139's Varer til Dels betegnes som Galanteri- og Nipsgenstande, i hvert Fald i deres Orden, maa Varerne i denne Position for en stor Del betegnes som fuldt færdige Galanterivarer. For manges Bedkommende betegner en Sats af 20 Ore da ogsaa en betydelig Nedsættelse fra den nugældende Lovs 16 Sk., saa at man i Betragtning heraf, af Positionens gennemgaaende Luksuskarakter og af den ringe Rolle, som en Toldafgift af 20 Ore pr. Pd. her vil spille for Forbrugerne, ikke finder, at den paa nogen Maade bør sættes lavere.

Posf. 141—144. Ordningen af disse Vliarbejder i 4 Positioner med Satter paa resp. 6 Ore for raa, galvaniserede og forzinkede, 15 Ore for emailleerede, 25 Ore for simple lakerede og 35 Ore pr. Pd. for Vliarbejder med anden Overfladebehandling synes at maatte forekomme saa klar og overskuelig, at den i toldteknisk Henseende maa være at foretrække for Regeringsforslaget, der har anbragt en stor Gruppe af raa, galvaniserede og forzinkede Vliarbejder i sin Posf. 136 og lader en saa almindelig forekommende, baade dansk og indført, Industriartikel af Særnblik som emaillet Pladejærns gods falde ind under alle andre Genstande af Jærn og Staal, medens det medtager Haandsthydevaaben, der i Karakter er saa ganske ulige de øvrige i Positionen nævnte Varer.

For den førstnævnte Positionens Bedkommende er Toldafgiften i Overensstemmelse med den nugældende Lov og formentlig med Landstingets Standpunkt.

Som Regeringsforslaget at henføre disse Varer til Posf. 136 med en Toldafgift af kun 2 Ore pr. Pd. vil betegne en saa stærk Nedsættelse af deres Toldbeskyttelse, at deres Fabrikation herhjemme, der nu er Genstand for en betydelig Industri, turde være saa iemmelig umuliggjort. Toldkommissionens Forslag, der ligesom den nugældende Lov henfører dem til Særnvarergruppens sidste Position, ansætter dem til en Told af 5 Ore pr. Pd.; men man anser det som sagt for rettest, at disse almindelige Særnblikvarer anbringes i Gruppe sammen med de øvrige Særnblikvarer, og man anser sig, som nævnt, i Overensstemmelse med Landstingets Standpunkt, naar man ansætter dem til en Told af 6 Ore pr. Pd., den samme Told, som man antager, at Landstinget vil fastsætte for den sidste Position i Særnvarergruppen, med hvis Sats ogsaa denne Positionens Sats af toldtekniske Hensyn helst bør være stemmende.

For den anden Positionens Bedkommende, der omfatter det emailleerede Pladejærns gods, er Forslagets Sats ganske vist en betydelig Forhøjelse fra den nugældende Lovs 3 Sk. og Toldkommissionens og Regeringens 5 Ore; men skal der være Tale om nogen reel Beskyttelse for disse lette Varer, er den foreslaaede Sats ikke for høj. Den er den samme, som Industrien gentagne Gange har opstillet som sit Ønske. I hvert Fald mener man det, som sagt, af Hensyn til Klarheden og Overskueligheden ønskeligt og formaalstjenligt, at disse almindelige Særnblikvarer grupperes sammen med de øvrige.

De to følgende Positioner svare til Regeringsforslagets Posf. 139 og 140. I den første har man nærmest af toldtekniske Grunde udeladt den sidste Del af den beskrevne Dekoration; allerede den første Del af denne synes kun lidet tiltalende i denne Henseende. Hvad dernæst Satsen angaar, synes man, at en Nedsættelse fra den nuværende Told, 16 Sk., til 10 Ore er for stor til, at man fra Industriens Side kan være tilfreds dermed. Man tillader sig derfor at foreslaa den — ogsaa betydelige — Nedsættelse fra $33\frac{1}{3}$ Ore til 25 Ore.

Den sidste Position med sin Sats af 35 Ore er omtrent den samme som den nuværende Lovs 16 Sk. Man finder for disse elegant indstyrede Genstande ingen som helst Grund til Nedsættelse.

I Overensstemmelse med hele Industriforslagets Tarifiering vil man antagelig finde det rimeligt, at man ikke har sammenstillet „Haandsthydevaaben og færdige Dele til faadanne“ med Arbejder af Plader og Vli. Man har derimod optaget dem i Galanteri-